

endog til sine Underbefalingsmænd at foretage disse meget besværlige Øvelser, som han, der er noget ældre end de Andre, krynper sig ved efter andre trætende Arbejder at tage Deel i. Jeg troer, at vi deri have en af Røglerne til den hele, uheldige Gang, som man er kommen ind paa ved Indøvelsen af Recruter. Det er derfor min Mening, at naar man nu befrier Premierlieutenanterne fra at tye hen til denne Hjælpeskibe, det private Erhverv, derved at man gagerer dem ordentlig, faaer man i dem den Klasse af Officerer, som have den Modenhed, det Alvor og den Overlegenhed, som hører til at lede saadanne Øvelser, som finde Sted paa Exerceerpladsen. Alle maae vistnok indrømme, at der hører en Taalmodighed, en Menneskekundskab og Overlegenhed til ikke at forløbe sig, og dette kan idelig finde Sted i dette Forhold. Der, siger jeg, der vil netop Premierlieutenantsskassen kunne, naar den med al sin Kraft og Energi virker paa dette Punkt, udøve en overordentlig Virksomhed. Jeg skulde derfor meget beklage, om den høitærede Minister til det Øverste vilde fastholde, at gaae ind paa Endringsforslaget under Nr. 17, og jeg beklager, at han ikke strax har stillet sig paa det Punkt, at han fastholdt sit oprindelige Forslag. Jeg skulde meget ønske at foranledige ham til mulig at gaae tilbage til sit oprindelige Forslag; det vil maaskee neppe lykkes efter de Udtalelser, han allerede har gjort, men jeg skulde da bede de ærede Medlemmer, navnlig dem, som saameget have beklaget Recruterens Behandlingsmaade, om at sætte Premierlieutenantsskassen istand til med fuld Alvor og Kraft at varetage det Hverv, der er den betruet i Statens Tjeneste. Dette er dem ikke ret vel muligt under de nuværende Forhold, men jeg haaber, at naar den høitærede Krigsministers Forslag bliver staaende, ville vi spore de heldigste Følger deraf, at Premierlieutenantsskassen virkelig er istand til at varetage sit Hverv i dets fulde Omfang. — Da jeg har Ordet, skal jeg dog med et Par Ord omtale min Stilling til et senere Endringsforslag, nemlig det under Nr. 20 med dets Underændringer. Jeg skal da erklære, at jeg stemmer for Underændringsforslaget under Nr. 22 til Forslaget under Nr. 20. Der er Et, som

staaer for mig i denne Henseende, og som jeg ikke kan unblabe at omtale, nemlig hvad man pleier at kalde Repræsentation. Det er Noget, som jeg troer man meget ofte misbruger, hvor det gjælder høitstaaende Embedsmænd; man siger, at de ere nødt til at have en vis glimrende Omgivelse, en vis rigelig Udstyrelse, for at have Leilighed til at gjøre sig vel ansete i Samfundet, at kunne stille sig lige med andre Samfundsklasser osv. Denne Maade at tage Sagen paa, kan jeg ikke ganske billige. Naar man lønner sin Embedsstand, hvad enten det er den civile eller den militaire, saaledes, at den fra Ungdommen af ikke behøver at kaste sig i den bundløse Gjælds Arme, og den saa gaaer jevnt fremad, eftersom de Paagjældende gaae frem i Alder og Digtighed, og, eftersom Familien bliver større, faaer en forholdsvis bedre Løn, saa troer jeg, at Slutningsgagen ikke behøver at være saa særdeles stor. Naar den, som her i Endringsforslaget under Nr. 22 er foreslaaet, bliver 2,500 Rd. for en Oberst, vil dette være en meget antagelig Slutningsgage. Dersom Obersterne vare eller kunde være i et vist patriarchalst Forhold til deres Undergivne, dersom f. Ex. den yngste Deel af Lieutenantsskassen havde et Samlingssted i Obersternes Huse, dersom der paa denne Maade var Tale om Repræsentation, saa skulde jeg villig give baade de 500 Rd. og 500 Rd. til, thi det vilde være et ubetaleligt Gode, dersom disse Mænd — baade for deres personlige Egenstabs og deres hele Forholds Skyld — vare istand til at træde i et saadant patriarchalst Forhold til den yngre Deel af Officerclassen; men da der slet ikke kan være Tale derom, mener jeg som sagt af de Grunde, jeg har anført, at den høieste Gage, som her i Forslaget under Nr. 22 er fastsat til 2,500 Rd., meget vel kan lade sig forsvare.

Bærtelsen: Jeg vil først for at skaffe mig villigt Dre hos den høitærede Krigsminister erklære, at jeg ingenlunde er nogen principiel Modstander af den vedtagne Hærplan. Det gjorde nemlig ogsaa mig meget ondt at høre, at den høitærede Krigsminister saa let kunde slutte sig til Endringsforslaget under Nr. 17, [idet jeg i denne Sag stiller mig paa